

Forinden jeg aabner Forhandlingen, skal jeg bemærke, at jeg anser det for nødvendigt eller i hvert Fald i højeste Grad ønskeligt af Hensyn til de store Sager, som skulle foretages de følgende Dage, at Forhandlingen af denne Sag kunde sluttes i Dag, og der kunde derfor mulig blive Tale om et Aftenmøde, hvis vi ikke komme igennem Sagen i Formiddag.

Ordføreren (Madsen-Mygdal): Jeg antager, at ærede Medlemmer af dette Ting ere enige med mig i, at det er nødvendigt, hvad den højtærede Formand sagde, at vi faa denne Sag behandlet til Ende i Dag, og da jeg ogsaa antager, at vi helst ville være fri for at holde Aftenmøde, skal jeg for mit Vedkommende bidrage, hvad jeg kan, til at undgaa det, idet jeg her, ligesom ved det foregaaende Lovforslag om Ejendomsskylden, skal forbigaa alle almindelige Bemærkninger. Det er muligt, vel endogsaa sandsynligt, at jeg vil finde Anledning til at komme ind paa den Slags Spørgsmaal ved 3die Behandling; men altsaa her ved anden Behandling skal jeg lade den Slags almindelige Bemærkninger ligge og straks gaa over til at omtale ikke den hele Række af Ændringsforslag til dette Afsnit — der er jo 44 — men ganske paa samme Maade som tidligere kun de vigtigste af de Ændringsforslag, som hele Udvalget eller Flertallet har stillet, og saa vente paa, hvilke Udtalelser der ellers ville falde om Mindretallets Forslag, forinden jeg vil sige noget om disse.

Jeg skal da begynde med Ændringsforslaget under Nr. 2, som for øvrigt ikke er særlig væsentligt. I Lovforslaget er der jo fastsat 3 Maaneders Ophold som Betingelse for Skattepligt. I Ændringsforslaget Nr. 2 gøres der en Undtagelse, nemlig for saadanne Personers Vedkommende, som drive Næring med Værksted, Udsalgssted eller Forretningslokale saa i en Kommune og saa i en anden, idet Opholdet for dem skal indskrænkes til en Maaned, saaledes at en Maanedes Ophold i en Kommune bliver skattepligtigt. — Derefter kommer der en Del Ændringsforslag, stillede af Mindretallet under Nr. 1, som jeg skal forbigaa — ja, der er et Ændringsforslag af Indenrigsministeren, som er tiltraadt af hele Udvalget, nemlig Forslaget under Nr. 9; jeg antager, at det taler for sig selv, saa at det ikke behøver nogen videre Begrundelse. — Dernæst gaar jeg over til Nr. 13 til § 7, som er stillet af hele Udvalget. Det gaar ud paa at til-

vejebringe Ensartethed ved Beregningen af Indkomsten for Formue- og Indkomstskattens Vedkommende og for den kommunale Beskatnings Vedkommende, idet vi tro, at det vil være nyttigt at have samme Beregning af Indkomsten ved begge Paa-ligninger. Kommunerne ere jo af Hensyn til at faa saa stort Skattebeløb som muligt interesserede i at faa al Indtægten med, og samme Interesse har ogsaa Staten, saa Statens og Kommunens Interesser der falde sammen. En anden Sag er det, at naar Indtægten er ansat, bliver Beregningen af Skatten deraf forskellig, idet der jo er særlige Regler for Formue- og Indkomstskatten og andre Regler for den kommunale Beskatnings Vedkommende; det er en Sag for sig.

Jeg kommer dernæst til Flertallets Forslag under Nr. 15, som er et af de vigtigste Forslag i hele Loven. Der har i mange Aar under vore Forhandlinger om den kommunale Beskatning været stræbt efter at naa til ensartede Regler over hele Landet for denne. Jeg kan gerne sige, at det har været sat som Maal lige siden 1871, altsaa i over 30 Aar. Dette Maal have vi Tid efter anden maattet opgive, idet der er Forskelligheder i Forholdene for de forskellige Amters Vedkommende. I dette Lovforslag foreligger der jo Forslag om Tilvejebringelsen af Vedtægter for de enkelte Kommuner i det hele taget, fælles for de enkelte Amter, idet man ikke har kunnet naa videre med ensartede Regler end nogenlunde at faa dem vedtagne amtsvis. Om dette Punkt, denne § 7, har der været ført en hel Del Forhandlinger i Udvalget. Det er klart nok, at det er ikke retfærdigt at beskatte al Indtægt ens, idet der er Forskel paa den Indtægt, der flyder af personlig Virksomhed, og den, der flyder af Renteindtægt af Kapital o. s. v., altsaa Forskel i det hele taget paa den Indtægt, der flyder uafhængig af den skattepligtiges Arbejdsevne, og den Indtægt, der ophører med vedkommendes Arbejdsevne. Endvidere er det ogsaa klart, at der er Forskel paa Ydeevnen, Skatteevnen, enten det er en mindre Indtægt eller en større Indtægt. Det skal jeg ikke opholde mig videre ved, det have vi drøftet med hinanden saa tit, men jeg vil sige, at ligesom man i de fleste Kommuner Tid efter anden har dannet sig faste Regler, i mange, mange Egne i Landet har dannet sig faste Regler for den kommunale Beskatning og indført en i større eller mindre Grad stigende Skala under den ene eller den anden Form —